

Hodnocení

1. Prostudujte prosím jednotlivé definice a zvolte **DVĚ, které podle Vás nejlépe vystihují**, jak by mělo hodnocení vypadat a jaký je jeho účel, a **DVĚ nejhůře vystihující** princip hodnocení žáků. Definice nijak neupravujte.
 2. Prodiskutujte své rozhodnutí **ve skupině a domluvte se na DVOU a DVOU společných definicích**, zdůvodněte, proč jste nakonec zvolili právě tyto definice. Opět znění definic neupravujte.
 3. Pokud uznáte za vhodné, vytvořte nakonec v rámci skupiny svoji vlastní definici hodnocení, která odráží konsenzus skupiny.
- Hodnocení má žákům ukázat, kolik z probírané látky zvládli.
 - Hodnocení má pracovat s konkrétními výstupy žáků.
 - Hodnocení je spravedlivé jenom tehdy, když je konkrétní výkon ohodnocen sejnou známkou (např. za každé dvě chyby stupeň známky dolů).
 - Hodnocení své práce mají žáci obdržet vždy po předem daných úsecích (např. čtvrtletí).
 - Žáci a jejich práce by se neměli hodnotit vůbec.
 - Hodnocení by mělo vždy přinášet pozitivní informace komentující žákovu práci.
 - Hodnocení má směřovat k žákovu výstupu, nikoli okolnostem, které výstup provázejí.
 - Hodnocení musí být průběžné.
 - Hodnocení žáků má sloužit především učitelům, kteří se žáky pracují (vědí, koho mají ve třídě), mohou se podívat na hodnocení od předchozích učitelů.
 - Slovní hodnocení není dostatečné k tomu, aby z něj žáci, rodiče i samotní učitelé poznali, co a jak žáci umí.
 - Nejlepší hodnocení žákům poskytne pouze učitel. Do hodnocení žáků nemají rodiče zásadně zasahovat.
 - Žák má být hodnocen podle kritérií, která zná a jimž rozumí.
 - Hodnocení má žákům poskytnout informaci, jak si v rámci třídy stojí – kdo je nejlepší a kdo musí přidat.